

Πώς εορτάζουμε;
Δημήτριος Παναγόπουλος.

Κάθε φορά που βρισκόμαστε προ της μνήμης ενός Αγίου ή μιας Αγίας καλούμαστε να μελετήσουμε και να τους μιμηθούμε. Ο ιερός Χρυσόστομος λέει: «Μνήμη Αγίου – μίμηση Αγίου», πράγμα δυστυχώς που εμείς δεν κάνουμε. Εορτάζουμε Αγίους και Αγίες, πανηγυρίζουμε Αγίους και Αγίες, αλλά δεν τους μιμούμαστε. Καμία προθυμία δεν δείχνουμε προς αυτό. Δυστυχώς κάθε μνήμη Αγίου ή Αγίας θεωρείται από εμάς ως μία ευκαιρία για ξεφάντωμα, για γλέντι, για χορό, για διαφθορά, γι' άνομα ραντεβού κ.τ.τ.

Δυστυχώς όμως δεν έχει κατανοηθεί ακόμη ότι και στο χριστιανικό σπίτι σήμερα η γιορτή ίσον διαφθορά, ίσον πνευματική ζημία! Διότι κατά τις συναντήσεις αυτές των γιορτών που συναθροιζόμαστε για να ευχηθούμε χρόνια πολλά κ.τ.τ., κατατρώγουμε σάρκες συνανθρώπων μας μιλώντας χωρίς μέτρο και συστολή, εναντίον μάλιστα απόντων. Αν μάλιστα επακολουθήσει και φαγοπότη με κανένα μεθύσι και αν ακόμη και κανένας χορός, τότε η διαφθορά συμπληρώνεται και ολοκληρώνεται.

Παρακολουθήστε, αν θέλετε, και θα πεισθείτε: τίποτε το εποικοδομητικό, καμία συζήτηση για τον Άγιο που δίνει την ευκαιρία της συνάντησης και της γιορτής. Για όλους εκεί γίνεται λόγος, για τους Αγίους όμως όχι. Για τους αστέρες του βούρκου συζητούμε, για τους αστέρες όμως του ουρανού όχι.

Ποια Βαρβάρα, φερ' ειπείν, εορτάζουσα είπε ποτέ για την Αγία της και προστάτιδά της στους επισκέπτες της; Ποια Μαρίνα εορτάζουσα μίλησε ποτέ για το μαρτύριο της Αγίας της; Ποιος Ιωάννης είπε ποτέ στους επισκέπτες του για τον ασκητή Ιωάννη τον Πρόδρομο; Ποια Μαρία υπέδειξε ποτέ στους επισκέπτες της τα χαρίσματα της Παναγίας Μαριάμ που ήταν σεμνότητα και ταπεινοφροσύνη;

Ποια Μαρία ντύθηκε σεμνά και ταπεινά όπως η Παναγία Μαρία, που εορτάζει το όνομά της; Ποια Ελένη μιμήθηκε την αγία Ελένη; Ποια Φωτεινή σκέφτηκε την αγία Φωτεινή κ.ο.κ.;

Εγώ τουλάχιστον, όπως λέει και ο Δαβίδ, ήμουν νέος και γέρασα, κάτι τέτοιο όμως δεν είδα, ούτε άκουσα. Διαφθορά είδα, γύμνια και προκλητικότητα σατανική είδα, ματαιοδοξία και πάσης φύσεως κουφότητα είδα, κατηγορίες και καταλαλιές άκουσα, καυγάδες είδα, μεθυσμένους είδα, βλασφημούντες άκουσα, παράνομους έρωτες είδα, προαγωγή αντιλήφθηκα. Εκείνο όμως που δυστυχώς δεν είδα ούτε άκουσα, είναι το ζήτημα της σωτηρίας της ψυχής του εορτάζοντα και των επισκεπτών ή το ιστορικό του Αγίου τους. Γι' αυτά καμία συζήτηση. Διότι, αν γίνει τέτοια συζήτηση, από χαρούμενο το περιβάλλον θα μετατραπεί σε πένθιμο. Από γλέντι, φωνές, κακαρίσματα κ.τ.τ. που ακούονται θα έχουμε νεκρική σιγή. Το θέαμα θ' αλλάξει αμέσως. Οι δήθεν ντυμένες (γυμνές) θα αποσυρθούν αμέσως. Και λέω ντυμένες (γυμνές), διότι σήμερα το ντύσιμο ερμηνεύεται, στην πράξη, γδύσιμο.

Όταν ακούμε σήμερα ότι η τάδε ξέρει να ντύνεται, να γνωρίζουμε ότι η τάδε ξέρει να γδύνεται. Διότι η άμιλλα μεταξύ των γυναικών δεν γίνεται στο πώς θα ντύσουν την αμαρτωλή σκωληκόβρωτη σάρκα τους, αλλά στο πώς θα τη γδύσουν και επιδείξουν.

Όταν, λοιπόν, αρχίσει να γίνεται συζήτηση θρησκευτική στη συνάθροιση της εορτής, ο κομψός νέος θα αποσυρθεί, η ημίγυμνη νέα θα λουφάξει, ο κύριος με τις βωμολοχίες και η κυρία με τον οχετό των «σόκιν» θα ετοιμαστούν να φύγουν σύντομα, ο γερο-σάτυρος της συντροφιάς θα αρχίσει να χασμουριέται. Όλοι θα μουδιάσουν, όλοι θα χάσουν τα νερά τους.

Αλλά πού αυτά σήμερα; Δεν υπάρχουν. Είναι μετρημένα στα δάχτυλα τα σπίτια τα χριστιανικά που δέχονται χριστιανικές ηθικές ευχές. Τα άλλα δυστυχώς είναι κέντρα του Σατανά. Ο Σατανάς κυβερνά όλο το σπίτι. Δηλαδή το σπίτι που ανοίγει τις πόρτες του, για να δεχτεί επισκέπτες που κομίζουν ως επί το πλείστον ψέματα (που λέγονται ευχές, που λέγονται χρόνια πολλά), μετατρέπεται σ' ένα πολύπλευρο διαφθορείο. Εκτός ορισμένων σπιτιών, επαναλαμβάνω, που γνωρίζουν σε ποιους ανοίγουν τις πόρτες τους, καθώς και τι κομίζουν οι επισκέπτες τους.

Αυτή, δυστυχώς, είναι με συντομία η όψη και η ουσία των δικών μας εορτών.

Ο Θεός να μας βοηθήσει.

Από το περιοδικό “Όσιος Φιλόθεος της Πάρου” τ. 4, Ιανουάριος – Απρίλιος 2002, Εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, σελ. 119 (αποσπάσματα).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>